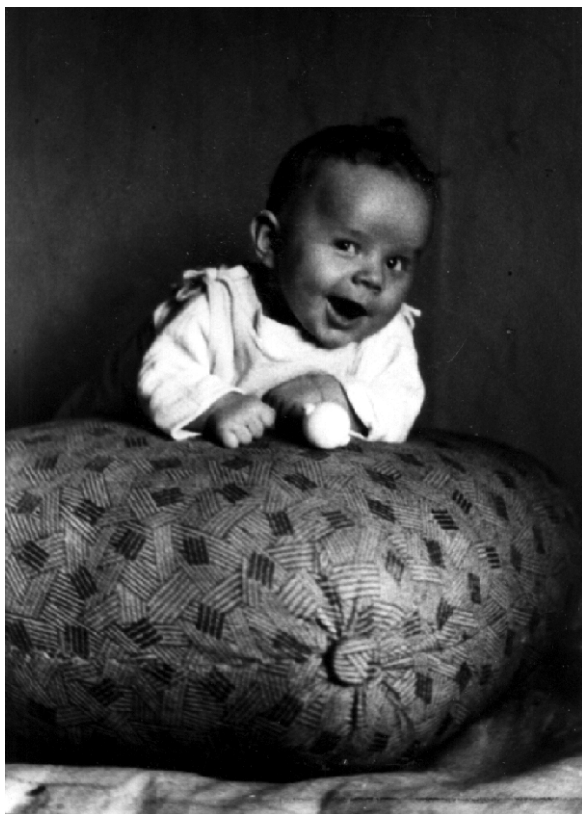

ARDI TEDREKIN

Teel
koju

*Aegadesse kirja pandud,
Mälestustest ununend.
Jumalalt mis kaasa antud
Luulelõimeiks purunend.*

ARDI TEDREKIN

Pühendatud Katrinile

TALLINN
1993

LUULELÕIMED

*Vaatke, kuulge, puudes mühab
luuleranits, luulekübar,*

*luulepüksid, -traksid, -särk,
Taevaluule, põrguvärk!*

*Ning kõik kaunis, mis me ümber:
looduse ilu ja roostes ämber,*

juhuse tahet ehk nooruse võlu...

Leiaksin veel kui selliseid sõnu

*kirja mis panna saaks aegade uttu,
kirjas mis liival, see hävineb ruttu.*

Saaks pilvisse maalida kauneimad read...

*Ah, Sõber, ju vaevad Sa asjata pead -
ei pilvedel taeva pääl seisa üks riim!*

On luule kui sametpehme siid,

mis paitamas huuli ja kaelust.

Ah, Sõber, saa lahti neist paelust!

Ja haldjateniitidest kangastevood

Sa luulest ja värssideriimidest koo.

*Siis külmade tuulte eest kangasse poed -
südamepalavas luules on soe.*

MEENUTADES

Vahel on päevi, mis tuultest on viidud.

Vahel on hetki, mis eales ei kao.

*Alles veel mõtetes kastessed niidud
Alles veel kaminas praksuvad haod.*

*Alles veel hetked, mis üheskoos oldud
Alles need tunnid, mis meelest ei läe.*

*Ehkki neid iial ju olemas polnud
siiski neid südames, silmades näen.*

ÕHTUL

*Õhtukullases päikesesoojas
aknal hõljuvad kardinad.
Tiivasuminat tuppa toovad
möödalendavad mardikad.*

*Veel lendamas õhtune liblikas
ja mesimumm ruttamas koju.
Õhtuviisikest siristab ritsikas,
pesal konutab sipelgapoju.*

METSAS

*Vaikselt metsa vahel kõnnid
pehme sambla pääl.
Ümberringi kõrged männid.
Üksik linnuhääl.*

*Pehme, vaikne tuulesabin
männiladvikus.
Lendva linnu tiivaplagin
võsapadrikus.*

*Kuskilt vindi lauluviis
kostab mulle kõrvu.
Pihkudesse nopin siis
metsalilli õrnu.*

KISSU - LISSU

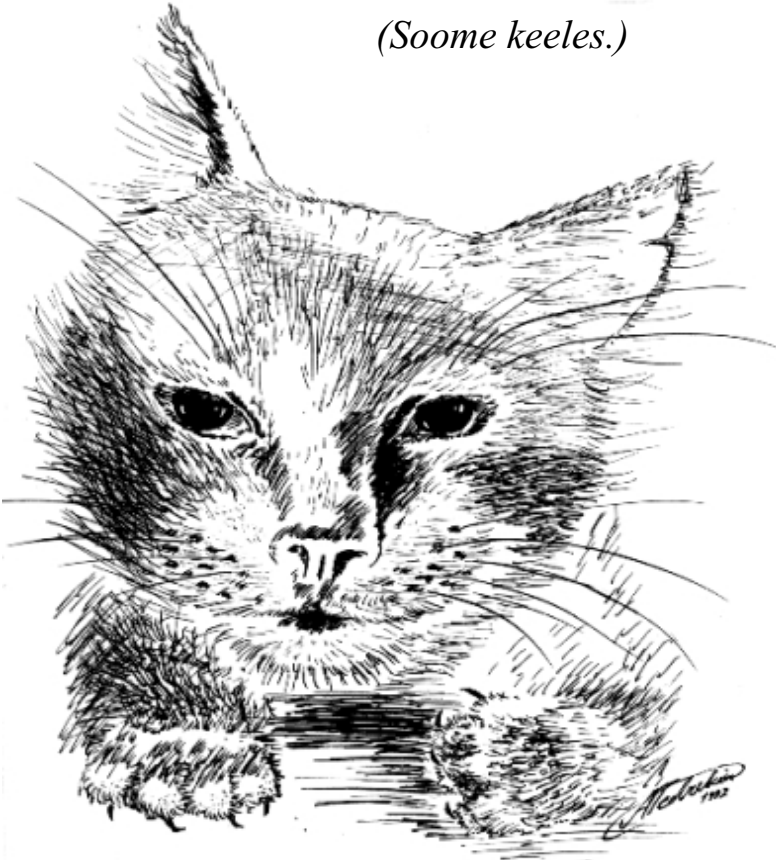
*Sä tulit tasaa, hiljaa, hiipien,
kun tipupoikanen all kanan siipien.*

*Sun viikset olit koossa kermalla,
sä tulit tasaa, askel kerrallaan.*

*Sun tassut pehmeästi tulit ruohossa
selkä notkeasti vähän kuohossa.*

*Sit' hyppäsit sä, sydän särkien...
Pois kukkaselta lensi kärpänen.*

(Soome keeles.)

KODU

*Kodu - see on õu täis leidu
ja kaselatvade kahin.
Kodu - see on rõõmu täis neiu
ja palav reheahi.*

KATILE

*Kati, kallis, ärka üles!
Passiaeg on käes!
Tuhat roosi toome süles,
Sul ju sünnipäev!
Soovime Sul õnne, rõõmu,
pikka sukatriipu!
Kallistusi rohkel mõõdul,
Taevainglitiibu!*

AUTO

*Auto on podisev, tudisev suksu,
kel meeles vaid maantee ja tall.
Ja mootor, mis klappidekligninal tuksub
tal kusagil kapoti all.*

SAJUS

Sajab. Sajab. Vahetpidamata.

Kõnnin, ootan - miks ta küll ei lakka.

Muudkui valab aina siit ja sealt,

vihmast teedki libedad on pealt.

Vesi pahinaga räästaist alla vajub.

Astun omaette mõtiskledes sajus.

Aina tuleb taevast vetevoolu vadin.

Sajab. Sajab. Lombist kostab pladin.

Kuskil ema lapsi hüüab koju.

Seal trepi alla puged kassipoju.

Üksik peni põõsast varju otsib.

Märjad värvukesed kõssitavad oksil...

Astun vihmas, ümberringi lombid.

Taevapiiril mustad pilvetombid

ära varjanud on päikseratta...

Sajab. Sajab. Vahetpidamata.

KODUIGATSUS

*Pehme vihmababin lastekodu akna taga.
Kaks väikest last seal veel ei maga.
Miks on nii hilja üleval nad veel?
Miks nende lootusrikkad pilgud on'vad teel
On koduigatsus neilt ära viinud une,
nad ootavad - ehk praegu ema tuleb?!
Ehk tuleks isa, ütleks sõnu häid
või ema armastusest silitaks neil päid...*

*Kuid enam iial ei näe ema-isa nad,
karm tõde kisub silma pisarad.
Said ema-isa surma avariiga...
Nad jäävad ihuüksi maailma siia.
Ikka ootavad veel väikevend ja õde,
ehk küll pisaratest punetamas põsed.
Lootust kaotamata jälgivad nad teed,
ehk küll teavad - asjata on see.
Kogu aeg, nii talvel kui ka suvel
nad ootavad, ehk keegi siiski tuleb.
Ehk tahaks keegi endaga neid viia,
ära koju, et mitte jääda siia...*

*Vaikne vihmababin sügisöises sajus.
Väsind ootusest, silm unne vajub.
Ent aknaklaas veel pisaratest märg
ning hinges alles koduoootus-härm.*

LAPSEPÕLVELUGU

*Aeg tormab kiirelt ja haihtub nagu udu.
Vaid kaunid mälestused sellest hingepõhja jäävad.
Sääl künkal armas isa-ema kodu -
mu silmad seda juba kaugelt kätte näevad.*

*Ja tare taga keset kiviklibu,
tuuleveski, mil tiivad vaevalt keerlevad...
Ja meenutades helget lapsepõlvelugu
nii väikese inimese hinge, mällu jäävad nad.*

EMA

*Ema, Su pehmete käte soojus
mul meeles veel, just nagu eile!
Kui kodus sa laulsid, täis tulvi ja noorust,
tõid päikesevalguse meile.*

*Su nooruslik pilk täis armastust, truudust
ja süda - see hellust täis sees.
Su ligidalolust ei tundnud ma puudust,
sest tean - mind armastad veel.*

*Kuid niisamasuur Jumala pihkude soojus
ja hellus Ta südame sees.
Ta hoolib ka SINUST, kui päikene loojub!
Ta kutsub Sind armastades!*

SOKIMAAILM

*Heleril on jalas sokid
soojad, tutised.
Millest lõngajuppe nopib,
vaikselt pusiseb.*

*Kisub sokitutist riba,
viskab ära üles.
Mitte istuda ei taha
oma emme süles.*

*Sokimaailm tutte täis,
muud ei teha taha.
Sokituteist karvaseist
narmad jäivad maha.*

KAKS TRIINU

*Üle karikakrais niidu,
üle põllu, mäe,
lendas väike lepatriinu
punakuues sääl.*

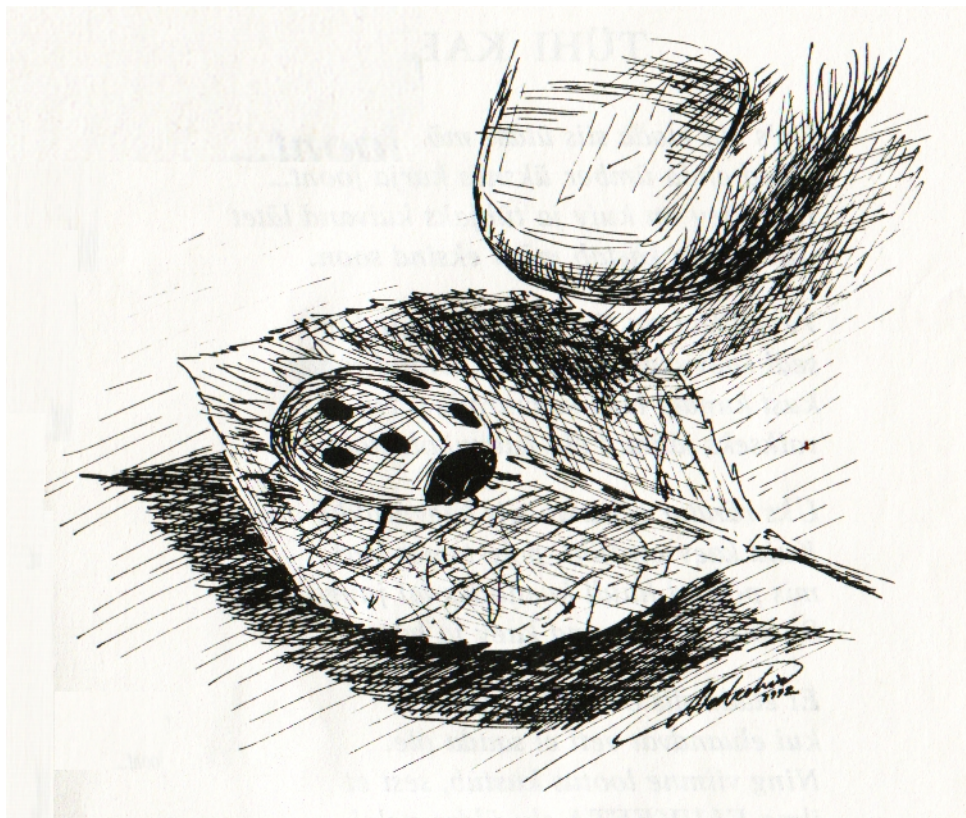
*Lendas üle ojanõlva,
õietuttide,
Pille-Riinu kleidihõlma
narmanuttide.*

*Rõõmsalt väike Pille-Riinu
kahlas läbi õitemere.
Püüdis kinni lepatriinu,
silitades ütles: "Tere!"*

*"Kuidas elad? On sul kodu
kuskil kauni õie sees?"
Lepatriinu lendu kadus
tal veel toimetusi ees!*

*Lendas koju, lilleõide,
vastutuules siis.
Korjates veel lilleõisi
õhtu saabuski.*

*Läbi õitemereniidu,
üle põllu, mäe.
Astus koju Pille-Riinu
lapsepõlves sääl.*

HOMMIKUL

*"Tere päevast', sind tervitab päike
ja sombune hommiku lõõsk.*

*Oled, Kallis, Sa kullatükk väike,
mu ainuke silmarõõm.*

*Sind tervitab kastene samet
ja linnulaul paitab pead.*

*Kui ärkad, siis jalgade aset
täidab sul kahune pea!*

TÜHI KAEV

On's elu elada siis üldse mõtet?!
Näed enda ümber üksnes kurja joont...
Kui kaev on kuiv ja tühjaks kuivand lätet
vaid harva kastab mõni eksind soon.

Veeallikad on tühjad, tühi pude liiv
seal kaevurakke kõrval kuivand rohus,
kust kunagi läks kaevurada... Nii
vaikseks jäänud elu kaevukoldelohus!

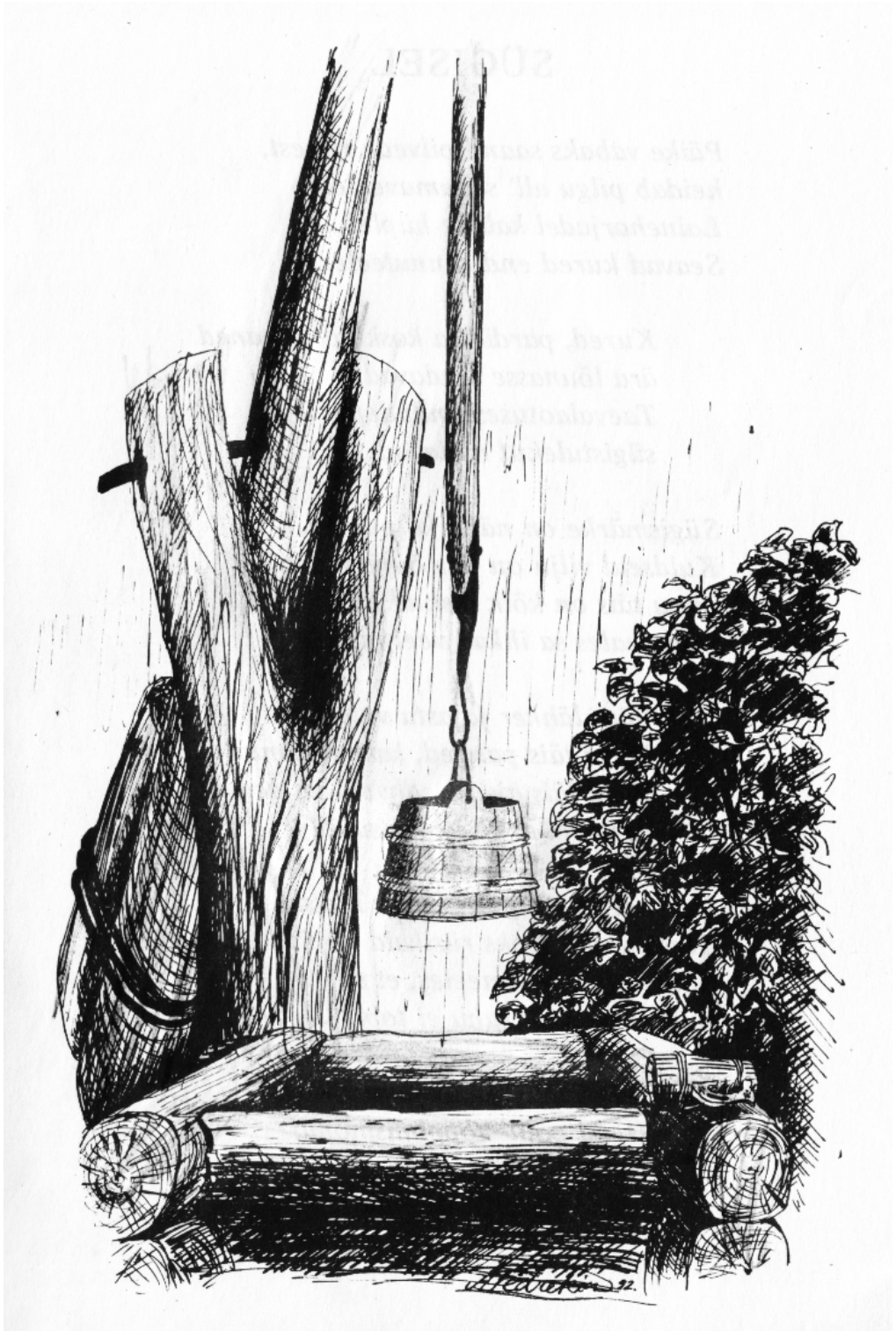
Üks rändur seisatab siis kaevurakke juures.
Kuid kaev on tühi, pole temas vett,
mis põlend huuli kustutaks tal juues...
Surnud elu, lagund kaev ja hütt...

Ei elada siis ole üldse mõtet
kui eluandvat vett ei saada ole.
Ning viimne lootus kustub, sest et
ilma ELUVEETA elu üldse pole!

ÕNNITLUS

Hanedeparv lendab lõunasse
ja ritsikad sagivad veel.
Õunauss käike teeb õunasse...
On südameis kõigil hea meel!

On hea meel ka Taevasel Isal,
et Ta laps aasia vanemaks sai.
Ja õie, mil' kastene pisar
Ta Sinu jaoks, Sõbrake, tõi.

SÜGISEL

*Päike vabaks saand pilvede rüpest,
heidab pilgu all' sadamaveele.
Laineharjadel kalake hüpleb...
Seavad kured end rännuteele...*

*Kured, pardid ja kosklad ja haned
ära lõunasse lendavad.
Taevalaotuses lindudeparved
sügistulekut näitavad.*

*Sügismärke on näha ka puudel.
Kuldseid vilju on täis õunapuud,
õunu täis on kõik taskud töökuuel...
Mida eales sa ihkad veel muud?*

*Võta lähker ja astu vaid aeda
korja täis panged, kastid ja muud...
Varu täis aidad, sahvrid ja laekad,
et talvel ei vesistaks suud.*

*Peale selle tee jalutuskäik metsa.
Seenesousti jaoks riisikaid nopi.
Samal ajal pea meeles, et sa
mürgimarjasid suhu ei topi.*

*Head mustikakorjamisrõõmu!
Head pohlanoppimismõnu!
Et talvel saaks juua paar sõõmu
pohla-jõhvika marjamõdu.*

*Kui lehek'sed langevad puudelt
ja kirev värvivaip katab maad.
Sügismeenuust talvekuudel
sa hoidisepurkidest saad.*

IGATSEDES

*Kui's kotkana ükski ma lendan.
Kui's otsiksin paika, mida ei tea.
Mõtteis Su juures ma, mõtteis sind emban
ja sülle sul poetaksin pea.*

*Nii ükski siin ilmas, ei paika mul ole
kelle juurde saaks jääda ja minna...
Hing rahutuks jääb sees, ükskõik kus ka olen
mul üksindus vaevamas rinda.*

*Kord nägin sind tänavail kaskede vahel,
ei ükski taht enam ma jääda.
Kes oled, Sa neiu, Sa kaunim, Sa parem?
Kas võiksid mu sõbraks Sa saada?*

*Sind nägin ma vähe, Su ligi vaid viiv,
Su võlus sai puhata hing.
Saatus siis äkitselt lahku meid viis
jää südamesse' igatsuspind.*

*Ei tahaks ma olla vaid viivu Su iuures
vaid igavest, alati jääks.
Su embuses puhkaksin, kallistaks, suudleks...
Oh millal sind ometi näeks!*

*Kui's kotkas taevalaotuse äärel,
kui's metskits veeojade ligi.
Nõnda igatsen minagi südamehäälel
tahaks OLLA ja JÄÄDA Su ligi.*

TÜTARLAPS TÄHTEDESÄRASES KLEIDIS

*Öövaikus ja tütarlaps
tähtedesärases kleidis.*

*Tal jumekas, nooruslik pale
ja nõtke on rüht.*

*Vist unistan temast ma liiga,
ehk pisut, ehk veidi...*

*Kuid siiski ma kindlalt tean,
soovin vaid üht:*

*Et ei lahkuks see tütarlaps
tähtedesärases kleidis,*

*ei jätaks mind maha, üht poeglast,
üht mõtlikku meest,*

*kes sageli kuupaistes akende
taga seal seisis,*

*sest õhates armastus tuksub tal
südame sees.*

*Ta loodab, et tuleks see tütarlaps
tähtedesärases kleidis*

*kardinais aknale, klaas millel kastest
on märg.*

*Et vaataks - öövaikusel seal
keegi seisis.*

*Või näis ainult tuulena kostuv
kitarrimäng...*

*Öövaikus ja tütarlaps tähtedesärases kleidis,
kel jumekas, nooruslik pale*

*ja nõtke on rüht,
nüüd üksinda, unistus mõtteis,*

ta akna ees seisis...

Ja ootas - kuid hoov oli tühi,

polnud seal ainustki üht.

SA TULID MU JUURDE...

*Sa tulid mu juurde, Piibliraamat käes,
päikesekiir mängeldes juustel.*

*Su pilgus suurt armastust ootamas näen
ja üht kelmikat naeratust huultel.*

*Sa tulid, Su vallatu kihar
riivas hõljudes ripsmeteservi.*

*Sa tulid, ja su Piibli vahel
järjehoidja on armastusvärvi.*

*Sa tulid, Su silmades meri
ja südames päikesesoojus.*

*Su ilust läks keema mul veri,
hinge vallutas lummusehoovus.*

Sa tulid mu juurde, käes Piibliraamat.

Su ligi läks soojaks mul süda.

Ei üksi nüüd elada saa ma,

Sind igatsen ikka ja üha.

ARMASTAN

*Armastan vihma, sügistuuli
ja sooja, sinavat vett.*

*Armastan Sinu punavaid huuli
kui kärje sees sulavat mett.*

*Armastan jumekat juuksesiilu
ja silma, kui sinavat merd.*

*Ta ripsmete varjust nii kavalalt piilub
kord teisi, siis taas iseend.*

*Armastan kõike, mis sinus on ilus.
Su õrnust ja sihvakust ka.*

*Tahan olla koos sinuga õhtuvilus,
sest SIND, vaid SIND ARMASTAN!*

SUVEÖÖ LUMMUS

*Tukkides hubaselt väreleb tuli
ja valgemaks muudab see öid.
Kui tore, mu Kallim, et lõpuks sa tulid
ning lootuse endaga tõid!*

*Tõid endaga eha punase kiire
ja ritsikasagina öös.
Ja süda, kui väikesel põksuval hiirel,
nii sagedast-sagedast lööb.*

*Sa pugesid minu külje varju
ja toetasid õlale pea.
See öö täis lõhnavaid maasikmarju...
Su kõrval on olla nii hea!*

ARMUTULI

*Aeg see kiirelt läeb mööda
Ruttab kui tuuleiil mäel.
Mööduvad aastad nii hooga
Armastus siiski veel jääb.
Siiski ta südames alles,
Tuksumas vaikselt mu sees.
Armastus südamekoldes
Nõnda on hõõgumas veel.*

KIRG

*Su huultelt ainult kuulen
salalikku õrnust.
Pehmed punahuuled
puudutamas kõrvu.*

*Nõiduslikku vaikust
paotab tulvav hing.
Millest pole aimu,
taipab põksuv rind.*

*Selgusel ei endast,
armastust täis pea.
Juhtumas nii mõnda,
mida veel ei tea.*

*Millest naudib keha,
tuidib tülpind meel.
Kuniks saabub eha,
suudleks veel ja veel...*

*Huultepind on jahe,
karge hingeõhk.
Juukselaine vahel
maasikmarjalõhn.*

*Kuniks saabub vaikus
täitub armumist...
Millest süda vaikib
ei tea keegi vist.*

KAISUS

*Su rindade all on meri ja hoovus.
See pulbitseb, mühab ja keeb.
Su rindade all on Su südamesoojus
ning nibud kui majakad teel...*

*Su rindade all on pehmust ja hellust
ja unepaik väsinul seal.
Unustad päevatöö raskust või kergust
ja rindadel lased siis pea.*

*Seal puhkepaik ootamas suliselt soe.
Vajub unne kõik argine rutt.
Vaikset põksumist rammestund meel
veel vaid loeb:
"tuks-tuks" on Su südame jutt.*

LUMMUSES

*Andunud pilgul mind jälgid,
Su silmis on kelmikas läik.
Mõtted on hajuvil, rändeil...
Armunud olla vist võin.*

*Elu kuid tummalt käib ringi,
ei peatu ta, ootamaks meid.
Kord lahutab lummuses hingi,
kord ühendab südameid.*

*Mis tegema peaksin, ei tea ma
on elu kui salalik loos.
Südames truudust küll murran...
Üheks me saame kord koos.*

*Andunud pilgul sind jälgin
ja aknale joonistan read.
"Armastan sind" sõna helgib
jääklaasilillede seas.*

KIBESTUNUD SÜDA

*Täna ma neelasin okastraati,
teravaid klaase ja tuliseid kive,
pilget ja haavamist kõrinisaati.
Solvamist, valu, mis sapiselt kibe.*

*Täna ma neelasin pilget ja sõimu,
keeraks kui's keegi pussnoaga mu sees...
Mure mul rõõmult võtt hulganist lõivu,
silmad ja põsed ja pale on vees.*

*Täna ma neelasin kibestuspiina,
neelasin pisaraid põselt, mis märg.
Keegi kui's visanuks silma mul liiva,
südagagi veritseb, hinges on härm...*

*Armistund haavad on rebenend lahti,
parandaks mõrad veel armastus vaid...
Nõrgale hingele, haiget kel tehti,
lohutust, troosti vaid Armastus tõi.*

*Armastus pühib kõik pisarad palgelt.
Armastus hoiab sind piinade eest.
Armastus Jeesuselt, taevaselt kõrgelt
täidab nüüd kogu mu südame.*

ÄRA LÖÖ

*Ära löö vastu näppe
kui väljas on pime.
Nii üksi mind jättes
teele, mis libe...*

*Ära löö vastu näppe
kui ootad Sa mind.
Küll tahaks Su rüppe
nii poetada end.*

*Ära löö vastu näppe
kui tihe on udu.
Kui näha vaid nappe
ja ahtamaid radu.*

*Ära jäta mind teele
kui kaugel on kodu.
Pisar kui veereb
põsel tuttavaid radu.*

*Ära löö vastu südant,
sest armastan sind!
Vaid sinule üha
tuksub mu rind!*

*Kuskil pole kaiku
kuulda meeletust,
oleviku vaikust,
hingerahuldust.*

*Sõidad tasa maanteel,
pime öises udus.
Tähesilmad vaatel
tummalt valgusvihus.*

*Pöörad üle künka,
niidult võetud hein.
Hingesopilünka
rõhumas on lein.*

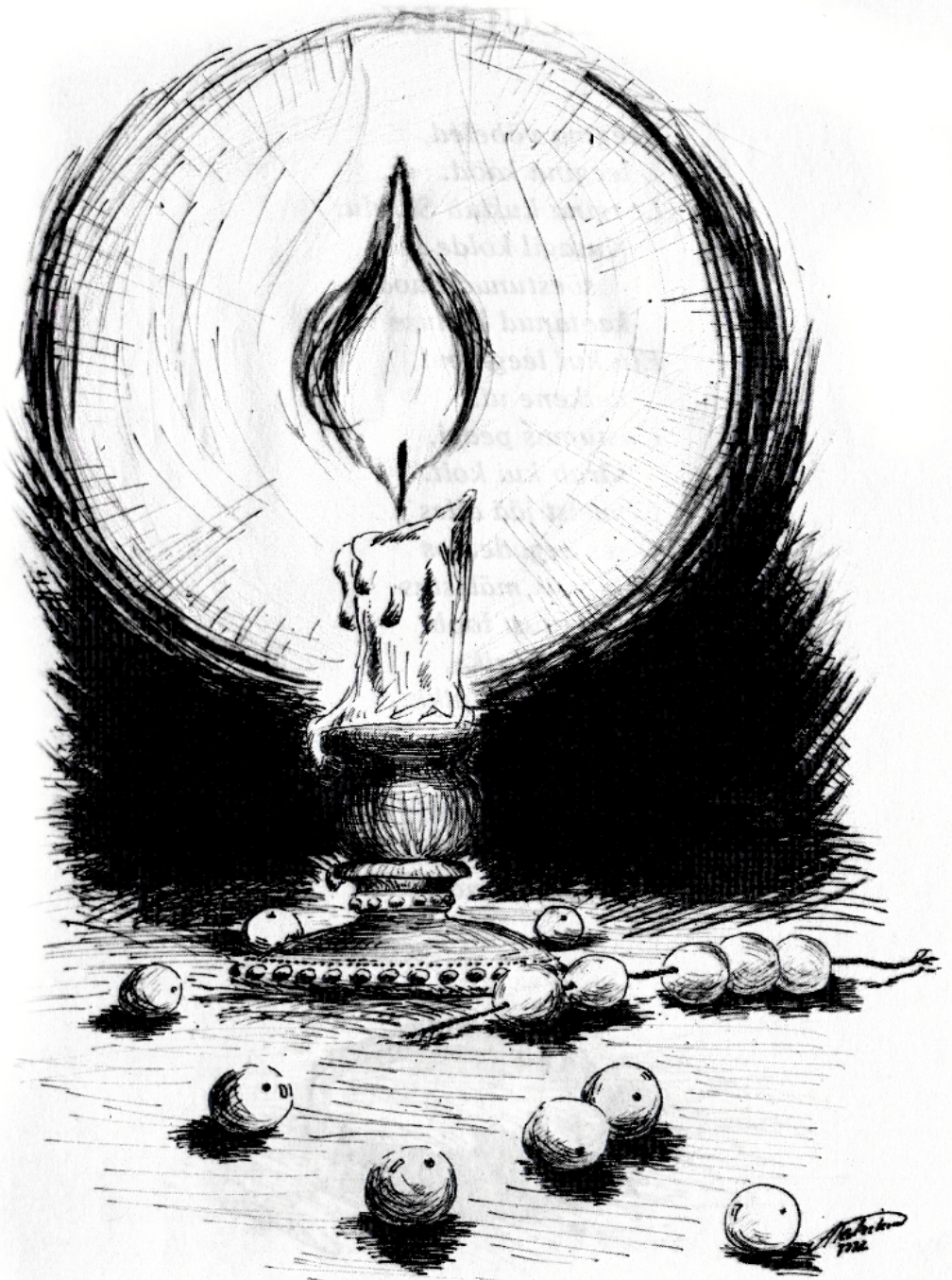
*Pole miskit vaja,
olnut ei tee heaks.
Oma Kallimaga
veel kui olla saaks.*

*Armastuse Kallist
pärint mullapõrm.
Jäänud kirjareake
"...Andesta, mu Õrn!..."*

*Kuskil pole kaiku,
hingerahuldust.
Minevikku haihtub
nukrat meenutust.*

ELUPÄRLID

*Elu pärlihelmed
veerend laiali.
Inimhingesäilmed
sootuks segami'.
Tunnetusekoldes
kustund armuleek,
tuhapõrmus alles
sütepärlid veel.
Korjad pärlihelmeid.
kogud kokku kee.
Sinul pole sõnu,
huultele jäid need.
Tahtsid öelda armust,
suutsid pihtimust.
Sajatuse karmust
näitasid mul ust.*

1922

ELULEEK

*Leegina võbeled,
leegina kaod.
Leegina kustub Su elu.
Kusagil kolde sees
söestunud haod
kaotanud lootuse võlu.
Elu kui leegilend,
hetkene uit.
Kustumas peagi,
särab kui koit.
Ei meist jää alles
ses aegadeloos
jälgi, mis mälestus-
kujutlust loob.
Elu on üürike,
tühjus on pikk.
Värelev leegike...
Vaarigavik...!
Igavest kesta eales ei saa,
jäljeks kuid jätab
tahmunud raod.*

KIHLASÕRMUS

*Väike kihlasõrmus
lebab sametil.*

*Alguse saand põrmust
sepaalasil.*

*Kauaks seisma jäänud,
ootel kihlumist.
Aastaid juba möödud,
tulvil vihkamist.*

*Armunuid ei kokku
liitnud õrnused.
Teemandid ent kokku
jäänud sõrmusel.*

*Lebab kuldne rõngas,
kive kaks tal sees,
üksikuna nõnda
pehmel asemel.*

*Seisma jäänud kauaks,
sassis elulõng.
Kallimat on hauas
päriind mullapõrm.*

*Teeb armastus keerdkäike
murdud südames...
Kihlasõrmus väike
sametasemel.*

ANDEKSAND

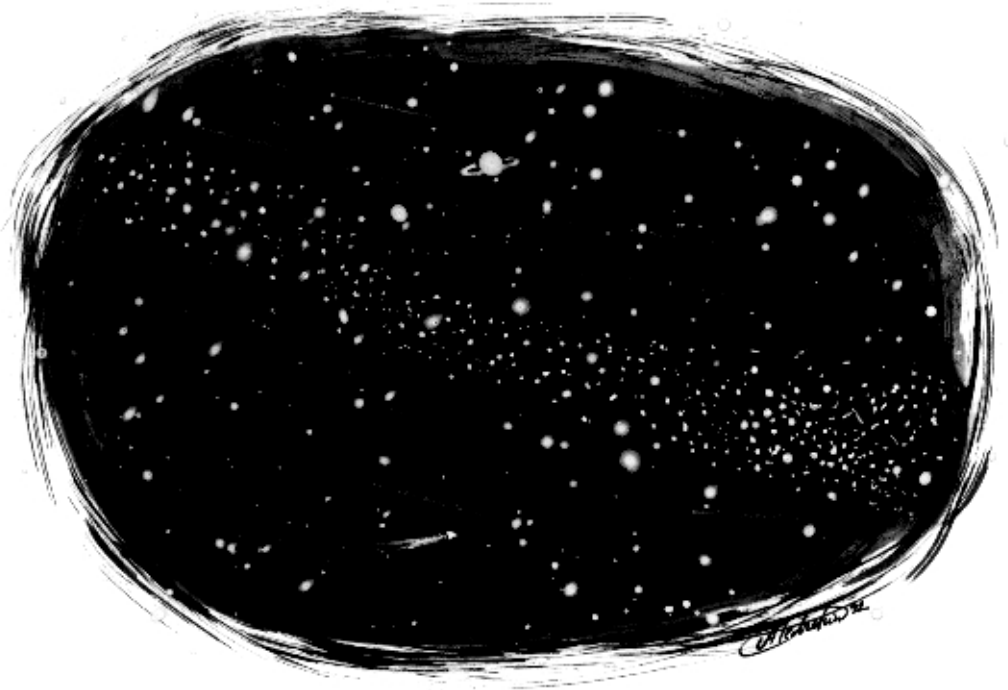
*Eemal kaduvuse kirbelt lääget nuttu
seisad palvel, põlvil ristis käed.
Tühjad sõnad kaikumas kesk tühjust uttu
ja loodad vaikselt - vahest keegi näeb...*

*Hüüad palvel, pisar põsel veereb,
kaebled, halad, süda mõranend.
Murdund kildudeks su süda eluteedel.
Abi pole leida - kuskil peita end...*

*Valad viimse tilgani kõik mure välja endast
ja tilgatumalt tühjaks murepõu siis sai.
Korraga... kui's oleks raskus ära lendand
läinud rõhuv koorem; veel alles miskit jäi!*

*Jäi alles see, mis soe ja pehme, hell ning õrn.
See nagu väike tuksuv linnupoeg mu sees.
Jäi teadmine, et Taeva Looja, Suure Isa arm
on hellalt vastu võtnud murdunud südame.*

LINNUTEE

*Üle helkja, vaikse taeva
sõitis saanitee.*

*Saanitee peal palju tähti
nimeks Linnutee.*

*Kes on Puistand Linnuteele
tähti väikseid, säravaid.*

*Kes on loonud tähevankrid,
täheväravad.*

*Jumal loonud taevatähed,
helkja Linnutee.*

*Kuu ja päikse -, et mul oleks
sellest rõõmus meel.*

TEEL KOJU

*Lumeehteis talumaja
küünlakuma kuuse pääl.
Isakodu armsad ajad
iial mul ei meelest läe.*

*Kodutalu metsa veerel
küünkalt paistab kaugele.
Tuisuhanged, järvepeegel
lapsepõlvest meeles veel.*

*Tuttavad veel teed ja majad,
sasi' männid, lumised...
Hanges sumpan vanal rajal
KOJU, KOJU, OLEN TEEL!*

TALVEHOMMIK

*Vaikne, pehme talvehommik
valgel metsateel.*

Lumekahus oksad, põõsad.

Üksik metsatee.

*Kes on sõitnud läbi metsa
vaiksel hommikul.*

*Sõitnud üle hangevälja
läbi tammiku.*

*Kuskilt kostab praksatusi,
lume krudinat.*

*Seal ta seisab, uurib, vaatab,
kuuske uudistab.*

*See ma ise, kes seal kõnnin,
otsin jõulupuud.*

*Et saaks kaunis rahu võtta
vastu aastat uut.*

NÄÄRIMEES

(Vanaema Helmilt)

*Tee peal astub näärimees
valge habe on tal ees.*

*Astub siia, astub sinna,
mõtleb kuhu kinki viia.*

*Äkki tärgatab tal mõte
vits on tarvis võtta kätte.*

*Ja siis lõikab võsast Ta
vembla päris paraja.*

JÕULUVANA KIRI

Kui on väljas külm ja pime.

Hirm ja tühjus hinge poeb.

Kaminasse läidan tule,

Jõuluvanalt kirja loen.

"Tere, Sõber! Tulen varsti.

Kingikotti kaasa vean.

Tahan maitsta jõuluvorsti,

kuulda luuletust nii head."

*Küll on hea, et taat see tuleb
peagi aastal uuel.*

Kui on läbi kevad, sügis,

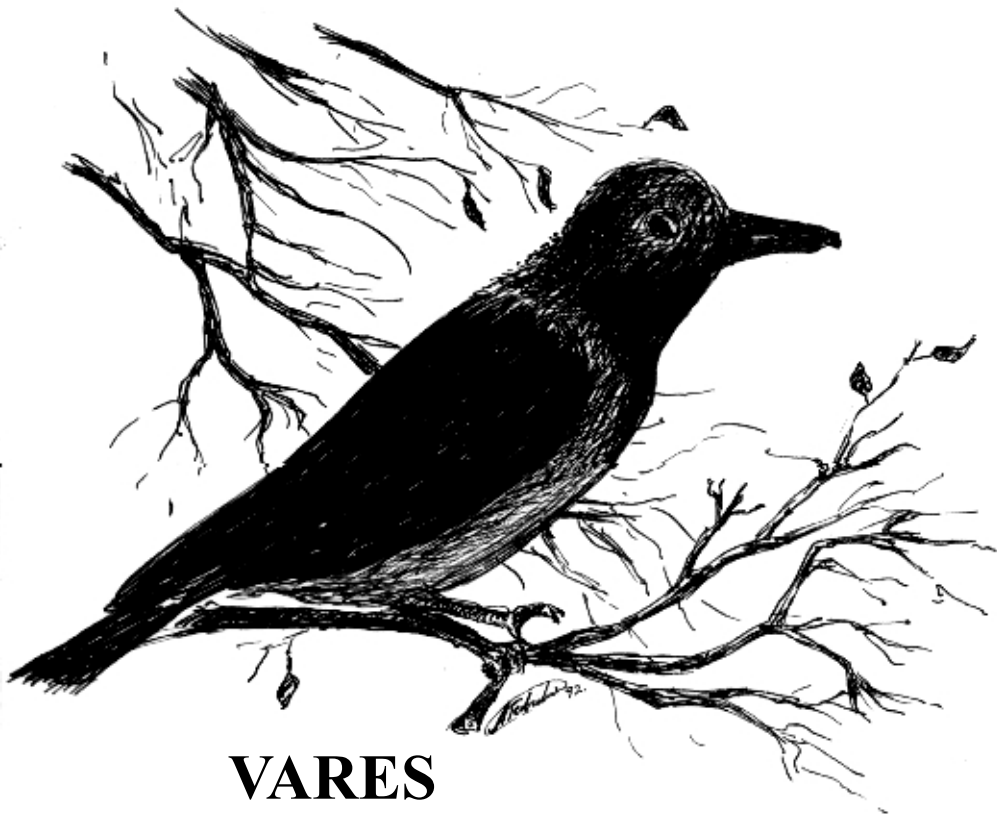
möödas suvekuud need.

*Jõulutaat käib jõulu ajal,
talve alguses.*

Jõulupuu kui igas majas

särab valguses.

VARES

*Vares istub oksal,
kõht on tühi, nälg.
Külmavõetud nokka
kraabib kange jalg.*

*On vast koeraelu
oksal istuda,
külmakanges valus
sulgi kiskuda.*

*Kusagilt saa süüa,
härdalt kaebad "Vaak!".
Kõhutühja moonna
ivakest kas saaks?!*

TUNDEHELBED

*Kas kuuled kui's pakane paukumas kaugel
ja langevad lumehelbed
tasases kahinas ripsmetelaugel...*

Nii õrnpehmed ja kerged.

Kuuled kui's sosistan õrnusi tuules?

Nad jäätuvad pimedas öös!

*Jääkristallideks muutuvad huultel
säravaks tähtedevööks.*

*Tähtedesarnaselt liuglevad alla
ja valgemaks muudab me elu...*

*Õrnpehmetest helvestest algab
tundekristallide võlu...*

TALVEVAIKUS

*Kui's talvevaikus mul meeles on üha
ja sulgpehme lumevaip maas.*

*Ja lumiste kuuskede latvades mühav
üks tuuleiil, tuld kaugelt maalt.*

*See vaikus mind endasse haarab,
siit mõtteis ära kaugusse viib.*

*Ära eemale mind kisub kaasa
sinna, kus lumine silmapiir.*

*Seal kaugel on rahu ja vaikus,
vaid lumised hangedemäed...*

*Tule, võtan Sind jäisesse kaissu
ja lähme - siis isegi näed!*

AJAMÄRGID

*Sa vaata, Sõber, enda ümber vähe!
Kuulmist terita ja pühi puhtaks silm.
Kas märkad sa, et hukatusse läheb
me kaunis, armas, kodune maailm.*

*Kas pannud tähele Sa lõpuaja märke
meres, maas ja päikses, tähtedes,
Kas märkad - loodus täis on mürke
ja inimesi sureb haigustes.*

*On atmosfäär täis saastet, vingugaasi.
Ei kolmat osa päikest paista nüüd.
Nitratidega küllastunud maagi...
Kelle peale ajada küll süüid?!*

*Ei! Jumal seda pole soovind iial.
On Tema ristil surnud Sinu eest.
Just selleks tuli Jeesus maale, siia,
et päästa Sind siit hukatuse seest.*

*Justnimelt SINU patu enda peale võttis,
kes olid varastanud, valet vandunud.
Ta SINU pärast öösel palves nuttis,
et omal soovil tahtsid olla kadunud.*

*Et põlgasid Ta abivalmis käe.
Et hülgasid Sa oma Päästija.
Siis Jumal võtab ära kaitsva käe,
ning õnnetused järjest tulevad.*

*Sa jäta hukkuv maailm seljataha!
Ja ülekohust ära ihalda!
Jäägu roppused ja ülbus sinust maha!
Täiest hingest meelt nüüd paranda.*

*Pea meeles - veel ei ole hilja.
Veel võid tulla, andeks paluda.
Siis maitsta võid kord andestuse vilja:
koos Temaga Aujärjel elada.*

OTSIDES

*Ma vaatasin nurgatornist
kas, Jeesus, Su tulekut näen.
Ma ootasin, mõtlesin, lootsin:
kui otsiks, vast siis ehk Sind näen.*

*Ma 50 meetrit siis käisin,
kuid Sind sealt ei leidnud ma.
Küll soojuse poole ma reisind,
kuid jäid siiski leidmata.*

*Ma mõtlesin sügavalt palves,
kas kuulen Su kutsuvat häält.
Sind otsinud suvel ja talvel
maailmast, mil otsa, ei äärt.*

*"Kas otsinud mind Sa Piiblist?"
kostis vastus siis südame seest.
Veel hetke mu mõttekäik viibis...
ei lootnud, et saan vastuse.*

*Ja kaevasin sügavalt välja
siis Piibli ma tasku seest.
Ja tõesti - sain kustunud nälja!
Ja leidsin ma Jeesuse!*

Jeesus on hea

Viis ja sõnad Ardi Tedrekin

1. Kui ük - si ma tee - del siin maa peal rän - na - tes,
2. Tahtsin raja - da en - dale ko - du, kuid raja-sin lii - vale.

kord leid - sin, et tü - hi - ne kõik, kaduv on ju see!
Siis tõu - sis torm ja pu - de - nes kõik, nagu liiv läbi sõrme - de.

Kui's saak-sin ma va - baks na - gu lind ära len - na - tes,
Nüüd leidnud ma Kal - ju, kel - le juures üksnes rahu saan.

sest ai - nus e - lu - mõ - te, soov on see, mis var - jul Jee - su - ses.
On Te - ma õn - ne lä - te, Pärlitee, Jeesus on ju sõber see!

Te - ma juures kõik on jäädav! Tema juures rahu lei - a - me!

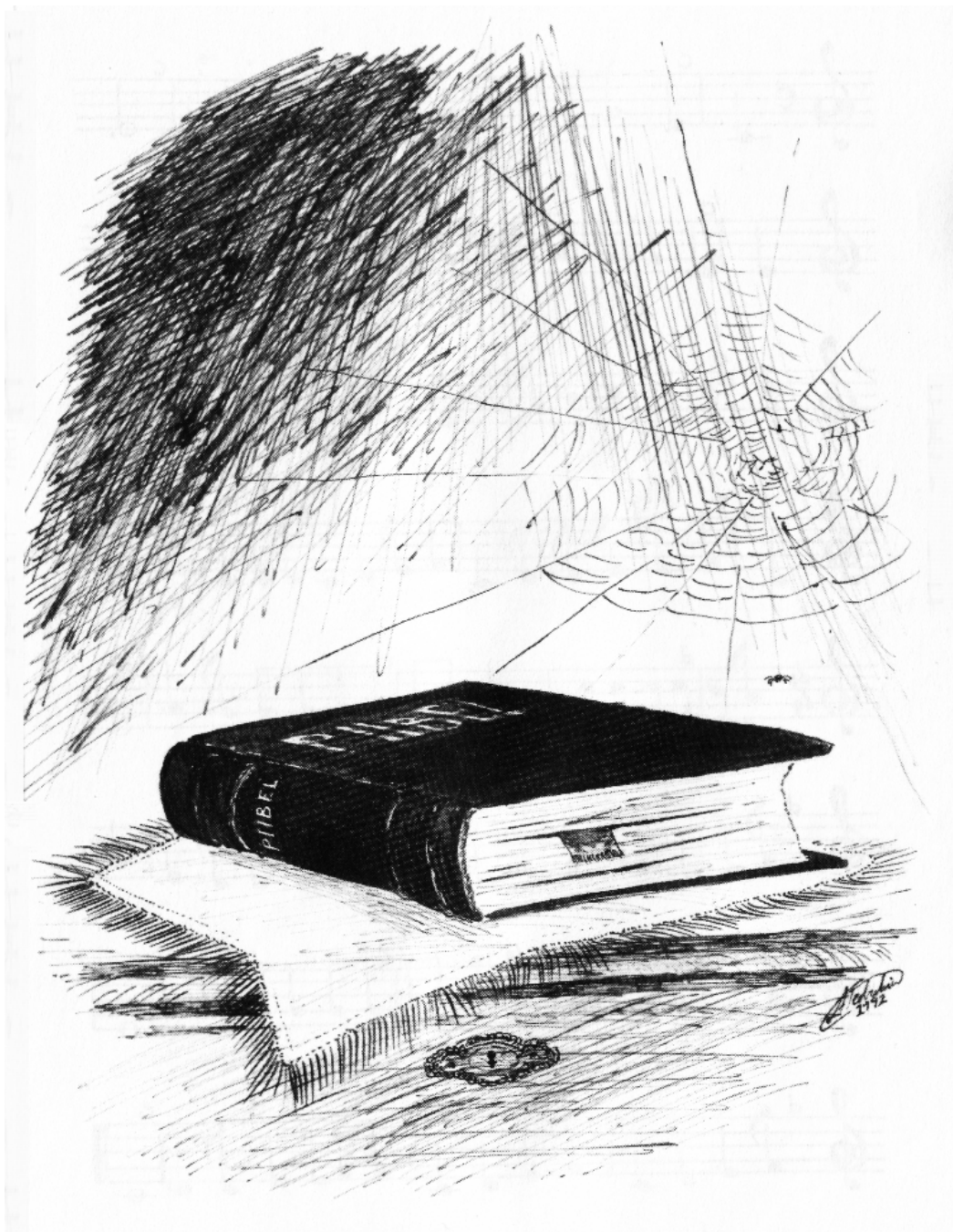
Te - ma on mu soov - u - nelm, TÕDE, ÖNN JA E - LU - TEE!

Te - ma juures puhkan rahus. Tema sülle panen väsind pea.

Te - ma juur - de küll ehk ma - hun: TEMA ON JU SÕBER HEA!

VANA RAAMAT

*Üks raamat mu vanaema kummuti peal,
ta juures on ajastu hõngu.
Paks tolmukord lasub ta kaane peal,
siin-seal ämbliku härmalõngu.*

*Paks raamat seal üksinda seisab.
Mis kirjas ta sees - ma ei tea!
Sõna "Piibel" Ta külje pealt leian
kulund tähtede tuhmunud reas.*

*Avan raske ja luitunud kaane.
Rebend lehed on aegade töö...
Kuid raamat see siiski on aare,
Tas' valgus on pimedas öös.*

*See raamat mu öökapi nurgal nüüd
on lahti kui avatud süda.
Uks sõnum Tas', valgem kui keskööhüüd,
mu huulil on ikka ja üha.*

*See sõnum nüüd soojendab südant.
Sõnum Jeesusest, Päästjast nii heast.
Süngel ööselgi kuulutab üha:
"Rõõmusta! Päev tuleb pea."*

RÕÕMUS SÕNUM

*"Rõõmustage õed ja vennad,"
kostab õnnis hüüd.*

*"Jeesus patud andeks annab,
ära pühib süüd."*

*Sina vaid Ta juurde tule,
patud tunnista.*

*Tema aitab kurjast üle,
headust kinnitab.*

*Tema armastusest olgu
tulvil sinu põksuv rind.*

*Iial ärgu meelest mingu
Jeesus armastab ju Sind!*

*Tema nimes kindlaks jää Sa
iganes, kus tõde näed.*

*Sõpru hukatusest päästa,
et ka nemad Taeva läeks.*

*Et seal Jeesu' juures rõõmus
olla sõpradega hea,*

*keda Tema juurde tooma
Sina praegu, täna, pead!*

*Ära enne unne mine
kuni viimne pääsend on.*

*Siinpool elupiiri pime,
sealpool piiri ootab õnn.*

*Kuuluta, kui's veel on aega
rõõmsat evangeeliumi!
Et paljud siit veel saaksid taeva,
jääksid kindlaks surmani!*

*Siis me Jumal, Jeesus annab
igavese nooruse.
Sind ta Taevakoju kannab,
kingib eluvõõrused.*

VALGUSKIIR

*Käies mööda maailma ringi
Sa kannad valgust omas südamel.
Ehk küll Sa patu-orjas hingi
vaevlemas näed mures, hädades.*

*Miks tõrksalt, püstipäi sa mööda lähed?
Ennast paremaks pead teiste ees.
Miks hoolid ligimesist nõnda vähe,
et katad kinni tõepäikese.*

*Sa püüad peita valgust vaka alla.
Kodus luku taga seisavad lehed, vihud.
Teiste palveid jalge alla tallad,
kes Sinu poole sirutavad pihud.*

*Miks püüad valgust varjul hoida kotis,
teda enesele tahad jätta vaid.
Ja sõbra jaoks, kes tõde väga otsib
ei jätku sõnu üllaid, armsamaid.*

*Nüüd ärka üles, jätta leigus maha
end tervenisti anna Jeesusele.
Ta sind pühitseda misjonäriks tahab,
et kuulutaksid tõde patustele.*

*Lase valguskiiri endast välja paista,
kes murtud südamest, neid tröösti ka.
Ole kindel - Sind Jeesus kõiges aitab!
KUULUTA - SIIS OLED ÕNNIS SA!*

Valgus teel

Viis ja sõnad Ardi Tedrekin

1. Kui - das saak - sin val - gu - se ma pi - ih - ku?

Kui-das saak - sin kät - te päi - ke - se?

Tä - hed on kui tu - hat vil - ja - vih - ku,

ja ma i - se o - len nii väi - ke - ne.

2. Kuidas Taevaõued on nii suured?

Nende sisse küll ehk mahun ma.

Taeva - Isa embusse nii suurde
sinna ihkan, sinna tahan ma.

3. Sõber, miks nii üksi sa veel kõnnid,

kas ehk leidnud pole paremat?!

Nii pikad-pikad on kõik tunnid,
kadund aega sa ei kätte saa.

4. Pärilinnas kohadki kõik valmis.

Jeesus ootamas Sind Taevateel.

Sa oled talle väga kallis!

Sõber, ütle, miks Sa ootad veel?

LOOMISIME

*Imetledes kauneid õisi aasal,
taevalinde, järvi, niisket maad...*

Ehapuna lummus kisub kaasa...

Kust on see alguse kõik saand?

*Mõni ütleb, et kaosest tekkind ise,
ja et inimene ahvist arenend...*

*Ei tunnistada taha loomisime,
vaid oletustega ta petab end.*

*Kuid nüüd kutse on kõigile teile tulge,
Sõbrad, ja uurime üheskoos!*

*Mida Jumalal öelda on meile
loomisimest Piibli-ajaloos.*

Nüüd avame Jumala Sõna...

Ei üllatust varjata saa...!

Ta's kirjas on VÕIMSAIMAD sõnad:

"Lõi alguses Jumal taevad ja maa."

Ja valgus sai öö üle võimust.

Ja eraldus vetest maapind.

Elujõudu said Jumala Vaimust

iga loomake, lilleke, lind.

Ja kui loodus kõik puhkenud õide.

Ja loomi täis maismaad ja veed.

*Oma näo järgi Jumal siis lõi veel
esimesed inimlap-su-ke-sed.*

Lõpuks Maa puhkas looduse rüpes.

Oli saabunud seitsmes päev.

"puhakem" - Jumal siis ütles,

*nii sündis ka Hingamispäev. **

(Hingamispäev - kalendri laupäev)*

*Tänapäevalgi sel' Rahupäeval
me austame Loomistööime.
Õnnest südamed kergeks meil läevad
kiitust hüüame Issanda nimel.*

*Tänu Piiblile teame nüüd täna,
kust alguse saand on kõik ilm.
Ei enam pimedas eksi me ära,
sest juhtijaks meil Looja silm.*

KAEVUL

*Ehapunas õhtuveerel
Rändur kaevul seisatab.
Pikist läbikäidud teedest
loodab saada puhata.*

*Vaevarikkast rännust võõrsil
janu kurgus kipitab.
Kaevus kaugel aga veesilm
Tema küll ei kätte saa!*

*Kuidas Tema küll on janus?
Miks ei tema juua saa?
Tema, kes on Elu alus,
kelle loodud allikad.*

*Künka pealt, Samaaria linnast
laskub naine kaevule.
Sinna, kus ka Jeesus ennast
seadnud puhkusrahule.*

*Naine kaevust vett siis ammu'b,
sulinaga kannu kallab.*

Janus Messias Tal't palub:

"Naine, mulle juua anna!"

*Naine kannu laseb maha,
hämmelduses paotab suud-,
"Kuidas Sina juua tahad,
kui sa ise oled j u u t?"*

Jeesus vastab: "Kui vaid teaksid

Teda, kes Sul't palub vett.

Siis Sa paluma Tal't peaksid

endal elutoovat vett."

*"Isand, sul ju ämbrit pole,
kui's siis juua anda saad?
Kas suurem Jaakobist sa oled,
kes siit jõi, ja pojad ka...?"*

"Juues seda vett siit sina

tunned peagi janu taas.

Selles vees, mis annan Mina

voolab eluallikas."

*"Seda vett Sa anna mulle,
et ei vaevleks janu sees."*

Jeesus aga vastab talle:

"Kutsu siia oma mees!"

*Naine pattu peidab "tolmu"
, ütleb - tal ei ole meest.
"Tõesti. Tõesti. Viis sul olnud.
Ja kes praegu - pole mees."*

Naine vastab hämming-lummas:

"Isand, näen, et prohvet Sa.

*Aga kas Jeruusalemmas
ainus koht, kus palveta'?"*

*"Te ei tea, mis kummardate.
Seda teavad juudid vaid.
Vaimus, tões me kummardame,
sest meil Taeva-Isa, Vaim."*

*"Seda tean, et Kristus tuleb,
kes on meie Messias."*

*"Tõesti. Tõesti. See ma olen!"
Jeesus naist siis rõõmustas.*

*Naine linna kiirelt tõttas
kõigil' rõõmu teatama,
et ta kaevuveerel kohtas
Eluvete Allikat.*

*Suurim õnnesõnum rinnas
rahvas Jeesust kuulab siis.
Paljud sealt Samaaria linnast
sellest imest pöördusid.*

*täna Jeesus Sinu janu
soovib kustutada ää'.
Julgelt Eluvett Tal palu,
Tema ei nüüd ootma jää.*

*Tema agab igal ühel
mustal, valgel, kollasel.
Eluvett me kõigi vahel
POLE PIIRE ÕNDSUSEL.*

Tänu

Sõnad Ardi Tedrekin

1. Tänan, Jeesus, et mind hoiad i - ga - ves-ti õi - gel teel.
2. I - ga - päe-va e - lus ju-hid, trööstid raskeis mu-re - des.

Rü-ve- dus-test va - ba hoiad, pa-tust puh- ta - na mu meel.
Pi -sa -rad kõik ä - ra pü-hid, õn-ne loidad sü -da -mes.

Tänan, et mind oled võtnud tii-va al-la var- ju - le.

Hu-ka - tu - se - tee-dest päästnud - TÄNU Sulle selle eest!

... LÕPETATUD

Vaikus.

Pimedus ja rahu.

Ei häält, ei nuttu;

ainult rahu.

Üks valguskiir kesk pimeduseloori

õrnkavatult üht koopaseina

ta valgustab... Üks surivoodi,

üks koolnu, hing täis leina.

On rahu, igavene vaikus!

Ei enam piina, peksmist, verd.

Ei rohkem valukarjeid kaiku

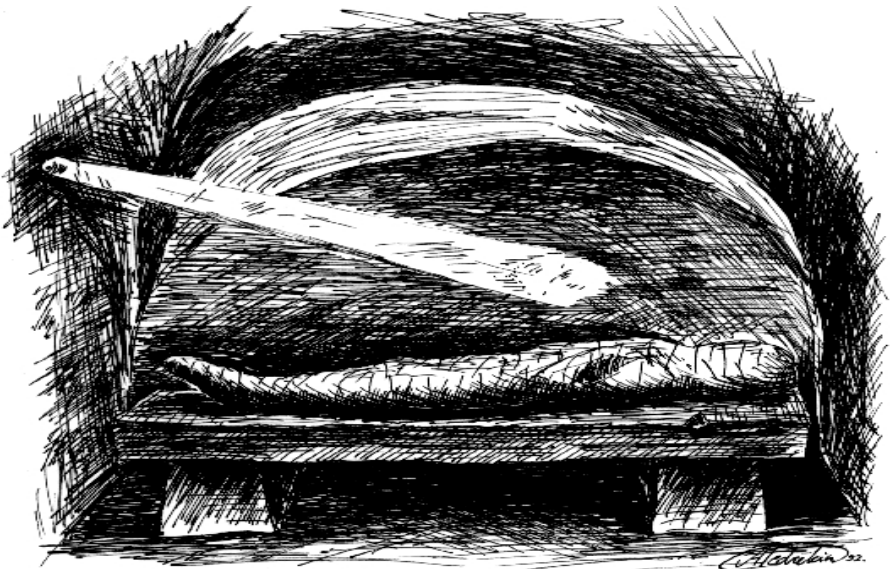
Kolgatamäel, eemal merd.

On lõppend piinad, lõõnud kell.

On möödas võitlus, katsumustetund.

Rist tühjalt seisab Pealaeasemel

ja Jeesus - Võitja puhkab surmaund.

RISTITEE

*Tilk tilga haaval langeb põrmu Lunastaja verd,
Hingamine nõrgeneb ja pulss nii vaevu lööb...
Siin ripub Lunastaja Jeesus, andes ohvriks END.
Ja mullapind piisk piisa järel verepiisku sööb.
Raskel ristil rippumas on veatu Paasatall
ning kahel poolel kaaslasteks Tal risti löödud röövel.
Kõik pilkasesse pimedusse mattus taeva all,
kui valu murdis südame sel süngel Suurel Reedel.
Mis toimus siis - kas oli kaotus see või võit?
Kui Kolgatal säääl veatu elu kustus...
Ei hoidnud endale vaid andis meile KÕIK,
Ta läbi ristisurma uude ellu astus!
Jäid kaotajateks kurjad vaenuväed.
Ei surm või kinni hoida Jeesu' kalleid lapsi,
kes hiiüdes "Isa" kõrgel tõstvad käed
ja kõikjal järgivad vaid Suure Looja tahtmist.
Haud haua järel tühjaks muutub Jeesu Suurel päeval.
Ja lunastatud hulgad on kui mereliiv!
Nad palgest palgesse siis Loojat - Lunastajat näevad
ning ristitee siis läbi surma IGAVIKKU VIIB.*

Taevamaantee

Viis ja sõnad Ardi Tedrekin

1. Me sõi - da - me siin möö - da tol - must maan - teed
ja tee on pikk ja vä - si - tav meil ees.
Me mis - jo - nä - rid maa - il - ma maan - teel
nüüd kuu - lu - tu - si vii - me i - ni - mes - te - le.

2. Te tulge kaasa mööda tolmust maanteed
ja ärge seisma jääge poolel teel.
Kas valid kitsast teed või laia maanteed?
On surm või elu sinu otsustada see!

3. Kui astuma sa hakkad laial maanteel
võid kergelt sattuda Sa põrgusse.
Kui aga valid kitsa, ahta maantee
siis juhib see sind peagi Taeva kõrgusse.

4. Oh, Sõber, palun ära viida aega.
Sa tule kaasa, ära hiljaks jää.
Oh tule-tule, kutsume sind kaasa,
Ühes meiega siis peagi Jeesust näed.

5. Me sõidame kõik mööda tolmust maanteed.
Tee kisas küll, kuid ruumi kõigile.
Meid juhib Taevasse see Risti-maantee!
Oh, Jumal, luba jõuda pärale!

LÄHEME KOOS

*Ma mõtlesin - üksi ehk olid
keset maailma pimedaid teid.*

*Ma nägin, et sillerdav pisar
vahel silmi sul niisutas neid.*

*Ma lootsin, et peagi Sa tahad
tulla pärlitesärades linna.*

*Ja leidsin, et tõesti Sa tahad
koos minuga sinna minna.*

Ma olen Su Juht ja Su Issand.

Ma ulatan Sinule käe.

*Ja koos siis läheme linna
ning õnnesse IGAVEST' jääd!*

TAEVAUNI

*On vaikne, mahe õhtutund,
ju magab linnupaar.*

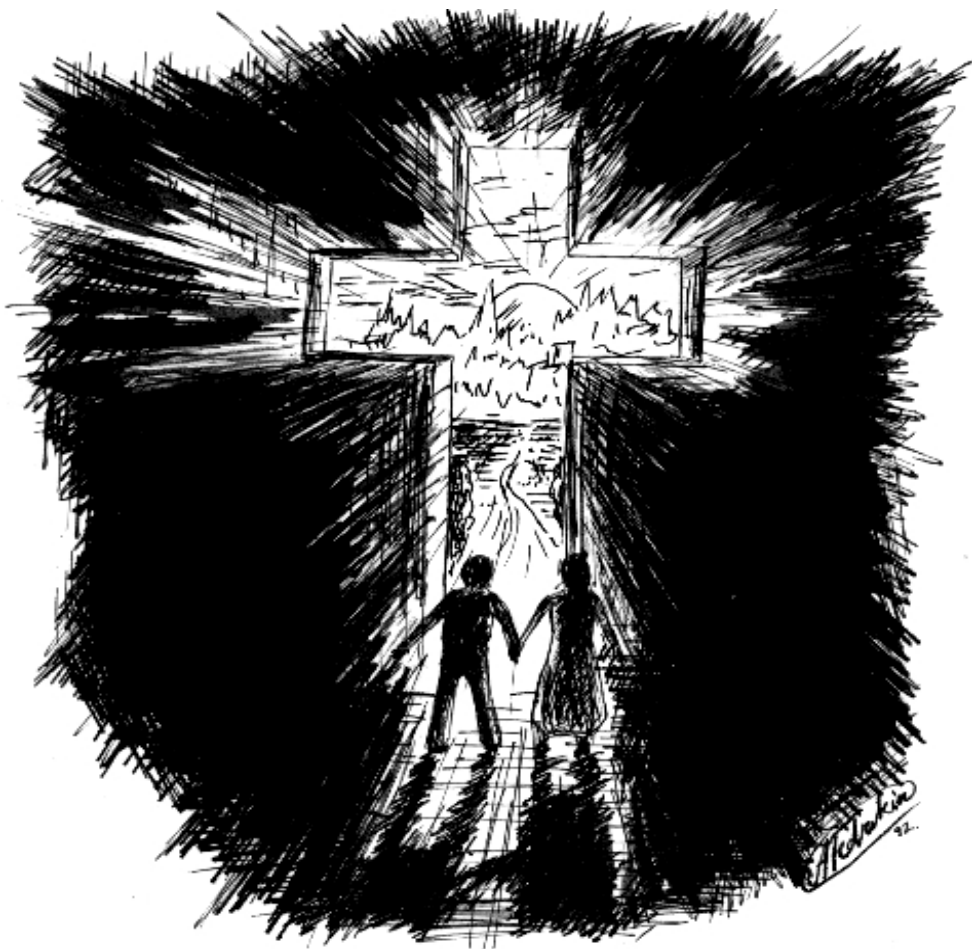
*Nad kõrvu oksal näevad und,
et on'vad Uuel Maal.*

*Et lendavad seal üheskoos,
koos rõõmsalt laulvad ka...*

*Nad ootavad, et uueks loob
kord Jeesus selle Maa.*

*Me nagu väike värvupaar
siin lendaksime veel.*

*Ja ootame, et uueks saab
me Maa, ja SÜDA sees.*

FINAAL

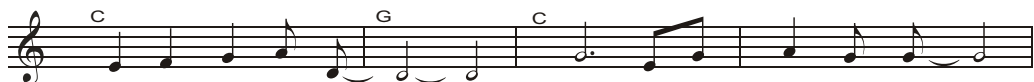
*Kes ületab teispoelse piiri,
kel hüvasti maailm siin jääb.
Ning teispoole eesriiet hiilib
Ta lavastus läbi, kell lööb...
Ja aeg on saabund finaaliks,
on dramaturg Jumalal tööd.
Mõni langemas saatana saagiks,
mõni minemas Taevasse teed!*

Looja armastus

Viis Tuire Venäläinen
Sõnad Ardi Tedrekin

1. Päe - va - de möö - du - des tü - his - tes mu - re - des va - hel
2. Õh - tu kui pi - me - neb päi - ke - se loo - ju - des, loo - dus

mõt - len Si - nu - le. Jee - sus, kui tu - lid Sa
sui - gub tasa ma - ga - ma. Vaa - da - tes tae - vas - se

maa - il - ma väik - se - na, a - va - sid tee au - hiil - gus - se.
täh - te - de hiil - gus - se, sealt kord Jeesus tu - led Sa.

Su - rid mi - nu e - est sa siis, pat - tu - dest päätsid mind.
Võ - tad mind siis en - da - ga, viid Taeva kõr - guis - se.

Sain uue sü - da - me, e - lu hiil - ga - va. Tõustes üles
I - sa em - bus - se, Lin - na kau - nis - se. Inglise seal

Tae - vas - se õn - nis - ta - sid meid. Suur on me Looja ar - mas - tus!
lau - la - vad ülis - ta - des Sind, sest suurim on Looja ar - mas - tus!

Soome keeles:

1. Päivien kuluen turhissa huolissa
jouskus Sua aa'ttelen.
Jeesus, kun tulit Sä maailmaan pienenä,
aukesit tien kirkkauteen.
Kuolit minun edestäsi, pelästit synneistä.
Sain uuden sydämmen, elämän ihanaan.
Ylös Taivaan noustaen meiddt siunaasit.
Suuri on Luojan rakkaus.

2. Ilta kun pimenee, aurinko laskeutuu,
hiljaa luonto menee nukkumaan.
Katsoen taivaaseen, loistavin tähtiin
sieltä Jeesus tulet Sä.
Otat meidät mukanasii, viet Taivaan korkeuksiin.
Luokse Isäni, kaupunkiin ihanaan.
Enkelit laulavat kiitosvirsiään.
Suuri on Luojan rakkaus.

ANDESTA

*Jumala ette Sa langetasid pea
kuid külmaks jäi süda Sul sees.
Sest venna vastu veel vimma Sa pead,
piinab andeksandmatu meel.*

*Palud ja palud - ei kergendust saa,
üks uss ikka närimas hinge.
Ei rahule südames anna maad
meelekibedus-närvipinge.*

*Miks püüab uhkus sinus kinnitada kanda?
Miks armastuse asemel vaid põlgus?
Kas tõesti raske teistele on andeks anda
ning kogunisti UNUSTADA võlgu?!*

*Jeesus aga seisab siin, taamal,
õrnal häälel nüüd kutsub Sind.
Andesta, ja tule Mu kaasa!
Andesta, ja rahu saab hing!*

*Andesta, kui võid, kui suudad
kergeks läheb meel.
Andesta - see palju muudab
raskel eluteel!*

USTAV SULANE

*On kogu maailm täis ahastust ja valu
hing vaevu sees veel muserdusi talub.
Meid vaevab iga päev üks mure, piin.
üks häda lõppend, teine algab siin.
Ei katsumuste rada sul lõppend iial.
Ränk elukoorem tahtis põhja viia.
Kuid läbi murepilvede üks helge päiksekiir
su ellu tungis - kõik muutis ümber siis.
Sa nägid Taevaisa valgust tormimõllu vahelt.
Ei enam suutnud oleskleda kahevahel.
Sa astusid Ta järel usu ristiteele.
Jäid patupahed sinust maha taha, eele.
Sa läksid maailma kuulutama tõde.
Su kaasas tuli, pöördus vend ja õde.
Üheskoos kõik Jumalaga sõbraks saite,
kus iganes te teel - seal õnne tõite.
Läks valgemaks must elutormitaevas,
pääste leidsid evangeeliumilaevas.
Ei enam kohutand Sind tuuled, rajud.
Ei usku maha pesnud vihasajud.
Jeesu nimes kindlaks surmani Sa jäid,
Tal't uueks eluks Elukrooni said.
Nüüd vennad, õed te ärge kurvastage end,
Jeesu' nimes võitles - võitis meie vend.
On Temal lõppenud kõik maised vaeva .
Kord uuekslooduna me näeme teda Taevas.
Siis üheskoos kord rõõmustame õnne sees,
TAEVAKODUS, RAHUS, JEESUSES!*

TAEVA HIND

*Taevasse Jumal on asetand linna.
On koduks see meile kord seal.
On rõõmu ja hõiskeid, kui saame kord sinna.
Liig palju kas maksma ma pean?*

*Siiski sa midagi maksma ka pead
ei Taevas sult võimatut nõua:
Las maha jääb paha ja alles jääb hea!
Isa juurde siis kindlasti jõuad!*

*Nii jõuad kord aulisse Jeruusalemma.
Nii koduks sul Taevas siis saab.
Uuesti alata taevases linnas
sa Jeesuse veres siis saad!*

LOOTUS JEHOOVALE

*Mu elu kaduv siin maailmas,
põrm mu ihu, hing vaid jääv.
Tihti murest pisar silmas,
sagedasti hätta jään.*

*Jõuetu on minu elu
omal jõul kui püüan siin
saavutada rahulolu...
Tühine see kõik rutiin!*

*Kuid siis tõstsin taeva poole
väsiind silmad, südame.
andsin ennast Jeesu' hoolde,
iial ei ma kahetse.*

*Armust valgemaks läks süda,
silmad nägid eluteed.
Jumalale nüüdsest üha
enam panen lootuse.*

*Nüüd Jehoova peale lootes
alati mul kindel meel.
Vaid Jehoova peale lootes
käia võin ma õigel teel.*

Looda ikka Jeesusel

Sõnad Ardi Tedrekin
Viis Ardi Tedrekin, Koit Kalmus ja Johannes Lõhmus

1. Elus on päevi, mis tuultest on viidud. Elus on hetki, mis meelest ei läe.
2. Sõprade ringis meil aeg läheb ruttu, kurjust kui po-le ja kõik on nii hea.

Vahel on päevi täis tü-li ja rii-du. Teinekord aitamas sõprade käed.
Muredepäevad need ka-du-gu ut-tu! Rõõmupäev kaunis on saabumas pea!

Armsamad päevad ei unune iial kurjusest puhata kui kord Sa saad.
Noorusaeg iial saa kaduma minna, kooliaeg taevaski meelest ei läe.

Aitaja Jeesus Sind tahab ka viia ära siit nukruse, murede maalt.
tule nüüd sinagi Pärlite - lin - na, Jeesus seal Sullegi ulatab käe.

Kordus

Loo - da ik - ka Jee - su - sel !

Te - ma on Su us - tav Abi - mees

Loo - da ik - ka Jee - su - sel !

Te-ma-ga koos käi Sa e-lu - teel !

PETLEMMÄ ÖÖ

*Kumab kuu kõrbeluidete kohal
ja ruttavad pilverüinkad.*

*Vinge tuul üle väljade vohab,
üks karavan rühib üle küinka.*

*Teejuhiks neil valgus on taevas
"Petlemma täht" öö mustal foonil.
Temal vaadates kaovad kõik vaevad
julgelt edasi sammuvad vooris.*

*Täht juhtis neid Petlemma linna
ja seisatas karjatalli kohal.*

*Targad rõõmuga ruttasid sinna,
sest uskusid - nüüd on nad kohal!*

*Talli sõimes nad nägid üht imet
väeti lapsuke lebamas heintel.
Kiitust andsivad Issanda nimel
täiest südamest, pikali heites.*

*Nad leidsid oma Päästija, Looja,
keda oodatud sajandeid.*

*Kellel Idamaalt tulnud nad tooma
mürri, viirukit, kuldtukateid.*

*Jeesuslapsuke vagusalt magas,
õndsas unes tasa liigutas suud.
See õhtu nii püha ja vaga,
täis taevalist õnnistust suurt.*

*Nii sündis suur ime siin ilmas,
täitus öeldu, et lihaks sai sõna. ,
Ainsa Poja andis Isa maailma,
kes kustutab pattude võla.*

*Jeesus patud viis üles ristipuule,
vooland veri on lunastushind...
Sa TÄNA Ta kutset nüüd kuule!
Sa tule, et rahu saaks hing!*

*Ja leia, kui's targad tol ajal,
et õnn on vaid Jeesuses jääv.
Tema sõprust nüüd hädasti vaja,
siis Ta sinuga igavest jääb.*

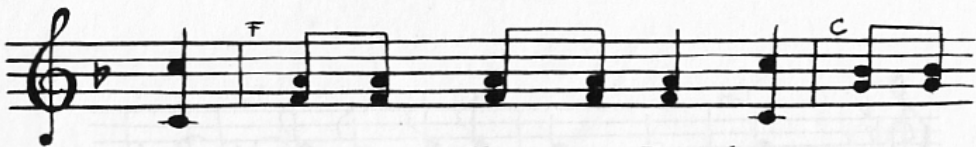
VIRVATULED

*Virvatulede kuma
kutsub meid kaasa aegade teel.
Vaikuse helisid pimedas kuulda,
põimides tähesilmadest keed...*

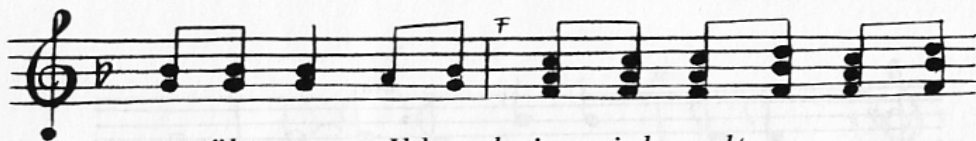
*Virvatulede valgusehelk
petlikult eksitab radu.
Andunult taevasse suunatud pilk
otsimas Linnuteest kodu.*

*Südaöö tunde ju tiksumas kell,
uinuda ikka ei saa...
Rahutu virvatulede helk
väreleb lõpmata.*

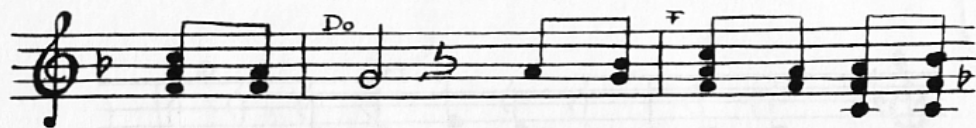
PETLEMMATÄHT

Pet - lem - ma täht on ees. Pet - lem - ma

täht on ees. Ikka edasi me jul - gelt

lähe - me. Na - gu tar - gad muist - sel

aal mei - e nüüdki lä - he - me, Jee - sus -

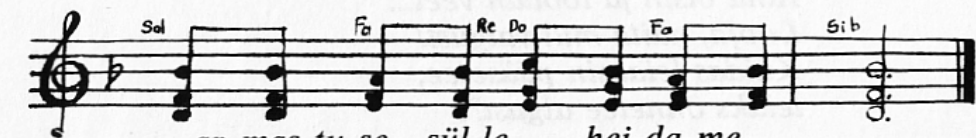
lap - su - ke - se sõi - mest leia - me —

leia - me. Te - ma on me Pääs - ti - ja,

kes meid ä - ra lu - nas - tas. Te - ma

ar - mas - tu - se sül - le hei - da - me.

Kallim

Viis ja sõnad Ardi Tedrekin

Kal - lim, kus oled Sa nü - üd?
Miks Su häält ma ei kuu - le?
Va - hest nõr - galt siis kos - tis - ki hüüd,
mil - le re - bi - sid tuu - led.

Miks Su silmi ei näe ma veel?
Ümber pilkane pimedus maas!
Ekslen vaikides kõledal teel
hüüan. "Kallim, kus oled Sa?"

Aina otsin ja loodan veel...
Looja, näita mul valgust!
Kuidas leiaksin pääsetee,
leiaks õnnetee algust?!

Kolgata risti juurest tee
viib Taeva poole.
Sealt leian ma Jeesuse...
Temal jätsin kõik hooled!

Tule, Sõber, ma ootan veel!
Tule, rutta mu juurde!
Aeg kiirelt ju möödub see
kaduvikku nii suurde.

Pea on päev, mil Ma tulen taas
päästma lahti kõik kütked.
Annan õnne siis jäädava -
tulla saad süle rüppe.

*Kustuta valgus kui südames soe
mõteldes algust lõpuni loed.*

PUHASTUSTULI

*Su silmist paistab armastuse säde
ja südame seest viha lõkkesöed.*

*On suugi sajatustest sootuks kähe
ja abituina põlvil väsind käed.*

Nii palju nõudnud hingelt sinu elu.

Nii vähe' mida anda ka ei saand...

*Mis enne kaunis, nüüdseks kaotand võlu
ja tarbetuna põlend tuharoaks.*

Mis alles jäänd sul Kohtupäeva aol?

Kas viha sapp või armastuse lõõm?

*Las saada tuhaks viha oksaraod
et taevasse võiks pääseda vaid rõõm.*

OLED SA VALMIS?

*Oled sa valmis, kui taevas kõik rullub
ja kokkukeeratud saab.*

*Kui Jeesus tuleb ja pasunaid kuuldu
ja ehmunult väriseb Maa!*

*Oled Sa valmis, kui päev see siis koidab
ja leiad, et tõesti nii on...*

Või mägede varju siis joostes end peidad.

Ei uskunud - hilja nüüd on ... !

*Või rõõmuga Jeesusel vastu Sa läed
ja hüüad Tal kiitust ja au!*

*Et hõisates Jeesusel annad siis käe,
ning kostmas siis ülistuslaul...*

*Oled Sa valmis, kui saabub see päev,
mis paistab nii läände kui itta?*

*Oled Sa valmis, kui loenduseks läeb
siis astuma Jeesuse ritta?*

